

felel: Ezt a művészt nem szabad úgy megítélni, mint más józan halandót. Olyan látomásai vannak, amilyenek nekünk nincsenek, mert egyszerre sokkal több és sokkal kevesebb, mint mi... Azt mondják, hogy örült; én elhiszem. És ha kételkedném, hogy az volt, akkor megsemmisíteném ezeket a sorokat, melyeket most írok. Igen, örült volt, de ez a szegény örült új művészetet alkotott s lehet, hogy egy napon azt mondják majd róla, hogy kora legnagyobb festője volt.

TALÁN HALOTT LESZEK

*Most húszéves vagyok, de két karomban
nem voltak még a lányok boldogok,
pedig talán harmincéves koromban
már élni sem fogok.*

*Talán halott leszek és lenn a mélyben
növesztem egyre dús szakállamat,
hogy rám ne ismerjenek, kikkel éltem,
kik látták síma államat.*

*Talán élek és lesz néhány barátom
aki szeret és megtűr oldalán,
s ha boldog leszek, a te neved áldom
kis morva lány: anyám.*

*Talán halott leszek, talán még élek
és csak szemlélődöm majd csöndesen,
talán a napra fekszem, úgy henyélek,
talán a felhőket lesem,*

*Ki tudja? tíz év, hol leszünk! s ma egyre:
Ugyan mi lesz? csak ezt találgatom,
mert nincsen kedvesem, ki értem élne,
nincs örzőangyalom.*

*S bár húszéves vagyok, de két karomban
nem voltak még a lányok boldogok,
pedig talán harmincéves koromban
már élni sem fogok.*